

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. София, 15.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 16.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **9603** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Минна компания” ЕООД срещу Решение на Териториален директор на ТД на НАП - С. № ПО-157/12.10.2011г., с което е потвърдено Постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 2441/14.09.2011г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

Жалбоподателят оспорва решението и постановлението като неправилни и незаконосъобразни, немотивирани, постановени в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Доводите са: липса на мотиви; несъразмерност на обезпечението; несъответствие с целта на закона; нарушение на забраната по чл.121, ал.3 от ДОПК; превишаване на необходимите мерки на административна принуда. С подробни съображения по отделните доводи иска постановяване на съдебно решение за отмяна на обезпечителните мерки и потвърждаващото ги решение, алтернативно искането му е да бъдат отменени наложените запори по всички банкови сметки поради прекомерност на обезпечителната мярка. само тази част от постановлението относно запориране на банковите сметки на дружеството.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрисконсулт Н. оспорва жалбата и иска съда да потвърди решението по мотивите, изложени в него. Счита, че решението е мотивирано и не се затруднява дейността на дружеството.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните и съобрази относимите правни разпоредби,

прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 804904/08.09.2008г., последно изменена със ЗВР № 1102745/02.03.2011г. е възложено извършване на ревизия от органи по приходите при ТД на НАП-С. на [фирма].

С изх.№ 24-10-3595 и №10-53-03-3602/14.09.2011г. орган по приходите, посочен като извършващ възложената ревизия и ръководител екип, е направил искания до ТД на НАП - С., отдел „Управление на дълговете” на основание чл.121, ал.1 и чл.124, ал.4 от ДОПК, да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване (възбрана на два недвижими имота и заповор на банкови сметки) на задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия. Сочил, че налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на задълженията на дружеството. Мотивите на ревизиращия орган да предприеме мерки за предварително обезпечаване са: Издаден РД, в който очакваният размер на задълженията за внасяне е главница 405 132, 30 лв. и лихва 196 188, 16 лв., изчислена към 20.05.2011г.

С изх.№ 2441/14.09.2011г. публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е издал постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК. Постановлението е основано на гореописаното искане на ревизиращия орган по възложената на [фирма] ревизия и на заявеното обстоятелство, че ще бъде затруднено събиране на бъдещи публични задължения в предполагаем размер на общо в размер на 601 320, 46 лв., от които главница 405 132, 30 лв. и лихва 196 188, 16 лв. Изложени са мотиви съответни на тези описани в искането на ревизиращия орган и детайлизирани така: възложената ревизия; справка за недвижимите имоти, от която се установява, че ревизираното дружество притежава собствени недвижими имоти, освободени от тежести и които могат да послужат за обезпечение на бъдещите задължения; очакван размер на задълженията 601 320, 46 лв., потвърден в РД и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице. Така мотивиран на основание чл. 121, ал.1 от ДОПК във вр. с. чл.201, ал.1, чл.202, ал.1 и чл.205 от ДОПК публичният изпълнител налага следните обезпечителни мерки: 1. Заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 601 320, 46 лв. по всички банкови сметки, находящи се във всички лицензирани ТБ в страната (следва изброяване) и 2. Възбрана върху описани недвижими имоти с балансова стойност 436 500 лв. и 3. Възбрана върху описан недвижим имот земеделски, с балансова стойност 196 200 лв. Разписана е забрана за разпореждане с възбраненото и заповорираното имущество. Постановлението е връчено на 26.09. 2011г.

Жалбоподателят е обжалвал така връченото му постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с жалба вх.№ 24-10-3595/05.10.2011г. пред Директора на ТД на НАП – С..

С Решение № ПО-157/12.10.2011г. Директорът на ТД на НАП - С., в производство по реда на чл.197, ал.1 ДОПК, се е произнесъл по жалбата на [фирма] срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 2441/14.09.2011г. като е потвърдил постановлението. Намерил е за правилни изводите на публичния изпълнител за наличие на хипотезата на чл.121, ал.1 от ДОПК и за възможно затруднение при събиране на вземането. Отхвърлил е като неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, че мерките ще затруднят

дейността на дружеството тъй като преценката на възможното затруднение се правела при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и поведението на ревизираното лице в хода на ревизията. Предвид отговорите на търговските банки, че по сметките на дружеството има предходни запори и няма средства за обезпечаване на запора, а също и налагането на запора само до определен размер, над който лицето разполага с авоарите си, счита възраженията за затрудняване на дейността на жалбоподателя за неоснователно. По отношение на възбраните сочи, че са наложени съобразно чл.195, ал.6 от ДОПК и не възпрепятствали по никакъв начин дейността на дружеството, ограничавайки само разпореждането с тях и дружеството не е лишено от ползването им и работа с тях. В заключение в решението се приема, че обжалваното постановление е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите и при спазване на разпоредбите за форма и съдържание на постановлението по чл.195, вр. чл. 121, ал.2 ДОПК. Решението е връчено на 26.10.2011г., видно от обратната разписка.

На 31.10.2011г. [фирма] е подало жалба срещу решението за потвърждаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предмет на настоящото съдебно производство.

По делото са събрани доказателствата по административната преписка, изискана и представена от органа и допълнително представени от страните – справки за недвижими имоти, собственост на жалбоподателя и РА № [ЕГН]/03.11.2011г., с който са установени задължения за донасяне в размер общо на 405 131, 66 лв. и преизчислени съответните лихви към 03.11.2011г.

С оглед на изложеното, съдът намира жалбата за допустима – подадена по реда и на основание чл.197, ал.2 ДОПК, срещу подлежащото на съдебно обжалване решение на директор на съответната ТД на НАП, постановено при обжалване по административен ред на постановление за налагане на обезпечителни мерки; в 7 дневния срок от връчване на решението, от надлежна страна, адресат на обезпечителните мерки.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна, по следните съображения:

При служебната проверка на обжалвания акт, дължима от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че обжалваното Решение на Директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК. Издадено е в съответната форма и реквизити. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му и не са допуснати съществени нарушения, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожност. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

По материалната законосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с него обезпечение съдът намира следното:

Контролът на съда върху наложени обезпечителни мерки в производство по чл.197, ал.3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: 1) Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случая, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; 2) Ако не съществува изпълнително основание, в случая също неприложимо, доколкото предстои издаване на ревизионния акт, мярката е предварителна или 3) Ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5, като към първата хипотеза е относим разглеждания случай.

Ето защо съдът преценява дали при налагане на предварителните обезпечителни мерки са спазени изискванията по чл.121 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Допълнително изискване на чл.121, ал.3 от ДОПК вече не към основанието, а към конкретните мерки е да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

Конкретно анализа на предпоставките по чл.121, ал.1 ДОПК в разглеждания случай:

1) Ход на ревизия или издаване на РА: Безспорно се установява в случая, че налагането на мерките е поискано в хода на ревизия спрямо дружеството жалбоподател.

2) Мотивирано искане от орган по приходите до публичния изпълнител: В случая от формална страна е налице такова мотивирано искане до публичния изпълнител от ревизиращия орган. Мотивите на същото са предполагаемият размер на задълженията, потвърден в РД и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице.

Неоснователни са доводи на жалбоподателя във връзка с липсата на мотиви. Публичният изпълнител е изложил данни, които сочат на обезпечителна нужда - от една страна предполагаем размер на задължения и от друга страна наличието на имущество на лицето, покриващо размера на предполагаемото публично задължение. Фактът, че на ревизираното лице се установяват задължения в определен предполагаем размер и че същото разполага с имущество обуславя наличие на обезпечителна нужда – длъжниковото имущество служи за обезпечение на задълженията му. Щом данните са за наличие на годно да послужи за обезпечение имущество на жалбоподателя, в това число недвижими имоти и именно, за да не се разпореди с тях и така събирането на задължението да стане невъзможно или значително да се затрудни, в този смисъл в тази си част преценката на публичния изпълнител да наложи обезпечителни мерки е мотивирана.

В случая обаче съдът констатира, че е налице частична необоснованост на втората част от преценката. Не е спазено изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК за съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда и постановлението и решението частично не са мотивирани по това изискване. Наложено обезпечение и само в едната си част – възбраните на недвижими имоти с балансови стойности съответно 436 500 лв. и 196 200 лв. или общо 632 700 лв. надхвърлят размера на посоченото в постановлението задължение съобразно предполагаемия му размер по РД - главница 405 132, 30 лв. и лихва 196 188, 16 лв. или общо 601 320, 46 лв. По този начин едновременното налагане и на заповест и на възбрана заедно над размера на обезпечителната нужда води до сръхбезпечаване на вземането, което е нарушение на изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК. Не се доказва от ответника, че при налагане на обезпечителната мярка заповест на всички банкови сметки е спазено изискването на чл.121, ал.1 вр. с чл.195, ал.7 от ДОПК – обезпечението да съответства точно на вземанията. В размера, в който е наложен заповест на банкови сметки – пълният размер на вземането, обезпечен в

същия му размер и с възбраните, във всички банки и на всички сметки, като не е съобразен с другите, едновременно налагани с него обезпечителни мерки, се явява несъразмерен.

3) Цел на мерките - наличните по делото доказателства не потвърждават, че отчасти е спазена предвидената от чл. 121, ал.1 от ДОПК цел – да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изпълнението на едно публично задължение ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или вследствие на отчуждаване, не разполага с такова. В случая публичният изпълнител е постигнал тази цел с наложените възбрани, но се е отклонил от нея, налагайки и запор на банкови сметки несъразмерно на обезпечителната нужда. В този смисъл доводът в жалбата за несъответствие с целта закона е основателен по отношение на наложения запор на банкови сметки.

4) Невъзпрепятстване сериозно/неспиране на дейността на ревизираното лице чрез обезпечителните мерки: Съдът намира, че вида и размера на наложената обезпечителна мярка - запор на сметките на дружеството в размер, надхвърлящ размера на обезпеченото с другите мерки вземане, не обосновава извод, че условието по чл.121, ал.3 от ДОПК в случая изцяло е спазено, напротив. Със запора в размер, надхвърлящ обезпечителната нужда, се ограничава разполагането на бъдещия длъжник със съответстващите на това надхвърляне на нуждата постъпващи по тези сметки суми.

По съображенията, изложени по-горе: неспазване на част от предпоставките за налагане на конкретната предварителна обезпечителна мярка по чл.121, ал.1-3 ДОПК, съдът формира краен извод, че следва да отмени решението и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки в тази част– запор върху налични и постъпващи суми в размер на 601 320, 46 лв. по всички банкови сметки, находящи се във всички лицензирани ТБ в страната (т.1 от постановлението).

В останалата част – относно наложено обезпечение чрез възбрани на недвижими имоти (т.2 и т.3) предварителните обезпечителни мерки са законосъобразно наложени – съответстват на вземането, постигат целта на обезпечителната мярка – да запази имуществото на длъжника и не затрудняват дейността му доколкото забраняват разпореждането, но не и използването на имуществото в дейността на длъжника. В тази част жалбата срещу решението и потвърденото с него постановление следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № ПО-157/12.10.2011г. на Директора на ТД на НАП–С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 2441/14.09.2011г. на гл. публичен изпълнител при ТД на НАП – С., в частта относно наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 601 320, 46 лв. по всички банкови сметки, находящи се във всички лицензирани ТБ в страната (т.1 от постановлението).

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ПО-157/12.10.2011г. на

Директора на ТД на НАП–С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 2441/14.09.2011г. на гл. публичен изпълнител при ТД на НАП – С., в останалата му част относно наложените възбрани върху описани недвижими имоти (т.2 и т.3 от постановлението).

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)